

PSALM 136:17-26

17 Die grote koningen geslagen heeft; want Zijn goedertierenheid is in der eeuwigheid. 18 En heeft heerlijke koningen gedood; want Zijn goedertierenheid is in der eeuwigheid. 19 Sihon, den Amorietischen koning; want Zijn goedertierenheid is in der eeuwigheid. 20 En Og, den koning van Basan; want Zijn goedertierenheid is in der eeuwigheid. 21 En heeft hun land ten erve gegeven; want Zijn goedertierenheid is in der eeuwigheid. 22 Ten erve aan Zijn knecht Israël; want Zijn goedertierenheid is in der eeuwigheid. 23 Die aan ons gedacht heeft in onze nederigheid; want Zijn goedertierenheid is in der eeuwigheid. 24 En Hij heeft ons onzen tegenpartijders ontruikt; want Zijn goedertierenheid is in der eeuwigheid. 25 Die allen vlees spijs geeft; want Zijn goedertierenheid is in der eeuwigheid. 26 Looft den God des hemels; want Zijn goedertierenheid is in der eeuwigheid.

Gods handelingen zijn ondoorgrondelijk, maar ze moeten wel goed zijn, eenvoudigweg omdat het Zijn handelingen zijn. Het volk wist niets van de route, maar het werd geleid; het was een grote menigte, toch werden zij allen geleid. Er waren geen wegen of sporen, maar omdat ze door een feilloze wijsheid werden geleid, raakten ze nooit de weg kwijt. Hij Die hen uit Egypte leidde, leidde hen ook door de woestijn. In het zicht van zijn erfdeel stond Israël oog in oog met machtige vijanden. Koningen die groot werden geacht vanwege de legers die zij aanvoerden, versperden hun de weg. Het probleem verdween al spoedig, want de Heere sloeg hun tegenstanders, en een enkele slag was genoeg voor hun vernietiging. Wat hadden ze aan hun roem? Omdat ze zich tegen God verzetten, werden ze roemloos in plaats van roemrucht. Hun dood deed de roem van de Heere onder de volken toenemen, terwijl hun roem onderging in een smadelijke nederlaag.

Sihon versloeg Moab, maar hij kon Israël niet verslaan, omdat de Heere hem versloeg. Hij was heldhaftig en machtig, dus hij kon groot en roemrucht zijn; maar omdat hij hardnekkig weigerde de Israëlieten een vreedzame doortocht toe te staan, en hen kwaadaardig bestreed, was er geen andere mogelijkheid dan hem de vernietiging ten deel te laten vallen waar hij om vroeg. Zijn ondergang ging snel en was totaal, en het uitverkoren volk was er zo van onder de indruk dat zij zijn nederlaag bezongen in hun nationale liederen. De versterkingen van Basan waren niet opgewassen tegen Jehova. Og werd al spoedig uit zijn bastion verjaagd toen de aanvoerder van de krijgsmacht

van de Heere hem aanviel. Het volk van de Heere werd opgeroepen om tegen hem te strijden, maar het was God Die de overwinning behaalde. Als Heere van de ganse aarde droeg Hij Zijn grondbezit van de ene eigenaar over aan de andere. Het land werd niet het eigendom van Israël door hun eigen zwaard en boog, maar door een schenking vanaf de troon.

Dit was het grote doel dat het hele eind werd beoogd, van Egypte tot de Jordaan. Hij Die Zijn volk uitleidde, bracht het ook weer binnen. Hij Die het land aan het zaad van Abraham had beloofd, zorgde er ook voor dat de handeling van de schenking geen dode letter bleef. De Heere is God in de hoogste domeinen, en te midden van hemelse wezens. Zijn troon staat in heerlijkheid, boven alles en iedereen, buiten het bereik van vijanden, op de plek van wereldwijd toezicht. Hij Die raven en mussen voedt, is tevens de glorierijke God van de hoogste domeinen. Engelen zien het als hun eer Zijn roem te verkondigen in iedere hemelse straat.

Zie hier de grootheid van Zijn Wezen, hoe diep Hij Zich neerbuigt, en hoever Zijn liefde reikt. Let op de ene, enige oorzaak van Zijn gulheid: 'Want Zijn goedertierenheid is in der eeuwigheid'. Hij heeft alles vanuit deze beweegreden gedaan; en omdat Zijn goedertierenheid nooit ophoudt, zal Hij Zijn daden van liefde blijven vermenigvuldigen, in alle eeuwigheid. Laat ons, met al onze krachten van hart en tong, dank betuigen aan de heilige naam van Jehova voor eeuwig en altoos.

Overweging:

Als het einde van de ene goedertierenheid niet het begin van een andere was, waren wij verloren.

